

givne *Søbredder* — der var navnlig tænkt paa Indretning af Fodstier langs Søerne. Denne Bestemmelse fandt i Udvalget kun Tilslutning fra Regeringspartierne, medens Oppositionen stillede Krav om Ydelse af fuld Erstatning.

De særlige Regler om Adgang til Strandbredder ved *Digestrækninger* blev optaget efter Henstilling fra Lolland-Falsters Digebestyrelser.

Om *Adgangen til Skove* indeholdt den gamle Naturfredningslov kun den Bestemmelse (i § 1, Stk. 3), at der skulde gives Almenheden Adgang til Skove og udyrkede Arealer tilhørende Stat og Kommune, for saa vidt det kunde ske, uden at det offentlige Interesser kom til at lide derved. Der er nu hjemlet Adgang til et videre Omraade og udformet nærmere Regler om Færdselen i Skovene. Herom bestemmer § 24:

»De *Staten, Kommuner, Kirker, Præsteembeder og offentlige Stiftelser* tilhørende Skove, herunder Plantager, er aabne for Almenheden for *Færdsel til Fods*, men paa eget Ansvar. Bestemmelser, som af Landbrugsministeren, eventuelt efter Forhandling med vedkommende anden Minister, for saadanne Skoves Vedkommende maatte blive fastsat til Forebyggelse af Brandfare, ulovlig Jagt og Skovtyveri og til Beskyttelse af nye Kulturer, Enge og Græsgange m. v. samt af Vildt og til Ordens Overholdelse i det hele, vil uvægerligt være at efterkomme. Adgang til Skovene maa kun finde Sted ad de Veje, Stier, Broer og Landingssteder, som fører til dem, og løse Hunde maa ikke medtages.

Paa Begæring af Ejeren kan ogsaa Fredningsnævnet fastsætte *Ordensbestemmelser* for Almenhedens Adgang til de Skove, som ikke er Statens.

Skovejeren er berettiget til selv eller ved sit Personale at *unholde* den, der i Skoven færdes paa anden Maade end tilladt eller gribes i Overtrædelse af Forbud, og til at affordre ham Oplysning om Navn, Stilling og Bopæl, samt til i Vægringstilfælde, eller hvis Oplysningerne synes uantagelige, at føre ham til nærmeste Politimyndighed.

Saafernt Ejeren af en af de omhandlede Skove formener, at særlige Grunde taler for at *udelukke eller begrænse* den nævnte Færdsel, kan han indbringe Spørgsmaalet for Fredningsnævnet, der da træffer Afgørelse herom ved Kendelse.